

[Forsvarsministeren.]

I overensstemmelse hermed må det danske forsvars vigtigste opgave være — som en del af en større helhed — at virke så forebyggende, at det aldrig kommer i brug. Regeringen er af den opfattelse, at en omlægning af forsvaret efter de retningslinjer, der er angivet i lovforslaget, vil øge dets troværdighed. Dette kan kun ske ved, at forslagene er baseret på det fortsatte militære samarbejde inden for NATO, herunder den gældende strategi om den fleksible imødegåelse.

Ud fra et synspunkt om, at sikkerhedspolitik har en sammenhæng, der rækker ud over situationen i Europa, må Danmark fortsat bidrage til at styrke de organer, som på længere sigt arbejder for sikkerhedspolitiske løsninger baseret på internationalt samarbejde og forståelse. Bistand til FN's fredsbevarende arbejde — eventuelt ved at stille militære enheder til rådighed for FN — må derfor være en betydningsfuld del af dansk politik.

Regeringen finder det også afgørende nødvendigt, at man finder frem til en forsvarsordning, som de unge, der skal aftjene deres værnepligt, er bedst muligt motiveret for. Dette er ikke opnået med den nuværende ordning. Igennem de senere år har antallet af militærnægtere været stigende. Flere forhold spiller ind her, bl. a. at man ikke i samme udstrækning som tidligere tager værnepligten, som pålægges ca. en tredjedel af de unge, for en given ting. Udover at vi stadig må gøre os anstrengelser for at vise dansk forsvars sammenhæng med en bredere sikkerhedspolitik, må vi også vise, at alt gøres for, at man kun i den udstrækning, det er nødvendigt og samtidig forsvarligt, tager de unge ud af deres uddannelse og arbejde. Dette kan gøres ved, at værnepligtstiden udnyttes effektivt, og ved at de unge kun er inde i den tid, det tager at blive uddannet.

Dette forudsætter, at personellet til hærens, søværnets og flyvevåbnets stående beredskab hovedsageligt kommer til at bestå af frivillige.

For hærens vedkommende lægges op til et system, således at den del af de værnepligtige, der uddannes med henblik på at indgå i felthæren, efter uddannelsen hjemsendes som supplementsstyrke.

Det vil sige, at de stadig væk under militær jurisdiktion — hvad angår militære pligter — kan føre en civil tilværelse med de indskrænkninger, der ligger i, at de med meget kort varsel skal kunne være på tjenestestedet og inklæde sig den udrustning, der i forvejen ligger parat til hver enkelt. Efter denne periode overgår de til de egentlige mobiliseringsstyrker.

Ved at den værnepligtiges uddannelse samtidig målrettes fra begyndelsen, vil tjenestetiden kunne nedsættes, samtidig med at de mere komplicerede funktioner overlades til frivillige med den fornødne uddannelse og rutine. Regeringen har ment, at en tjenestetid på ca. 6 måneder suppleret med 2 gange 14 dages genindkaldelser under disse forudsætninger er tilstrækkelig, men spørgsmålet om længden af denne tjenestetid må naturligvis have sin plads i de kommende udvalgsforhandlinger.

Et vigtigt spørgsmål vil være, om det kan lykkes at skaffe tilstrækkeligt med frivillige. Det mener regeringen under visse forudsætninger. Der må således åbnes mulighed for en mere fleksibel tilrettelæggelse af personellens tjeneste, idet den skal knyttes sammen med civile uddannelser, der rækker ud over de muligheder, der i dag eksisterer. I den forbindelse er der nedsat en arbejdsgruppe, der skal undersøge uddannelses tilbud og den praktiske og økonomiske tilrettelæggelse. Endelig indgår en forøgelse af bonusbeløbene i overvejelserne.

Som en overgangsløsning regner regeringen med, at tilstrækkeligt personel kan fås ved, at værnepligtige forlænger deres tjenestetid med et antal måneder, således at man ved den egentlige tjenestetids afslutning modtager en aflønning som de frivilliges.

For at opnå en så ensartet tjenestetid som muligt for de værnepligtige er det foreslået, at befalingsmandsuddannelsen kun gives efter ansøgning. Der stilles dog forslag om en overgangsordning, således at der i en periode fortsat vil kunne uddannes et antal befalingsmænd uden ansøgning.

For hærens vedkommende har princippet om, at den egentlig stående styrke hovedsagelig skal bestå af frivilligt personel, været medvirkende til, at styrkens størrelse kan bringes væsentligt ned under den nuværende ordnings størrelse. Ændringen til § 6